

ще му кажете само една дума и като ви отговори, ще се отдалечите. Има нѣща, които човѣкъ самъ трѣбва да извърши. Той самъ ще отиде на сватбата, самъ ще яде, самъ ще диша, самъ ще гледа. Ако ти самъ не ядешъ, ако самъ не дишашъ, ако самъ не гледашъ, кой другъ ще извърши тази работа заради тебе? Който диша, който яде, който гледа, той е човѣкътъ. Ако чакате хората да свършатъ вашата работа, де оставате вие? Дето има ядене, дишане, радост и веселие, тамъ е сватбата. Кой може да присѣтства на сватбата? — Само онзи, който се е приготвилъ за сватба. А приготвленията за сватбата, това сж мъжнотиитѣ и страда- нията, презъ които човѣкъ неизбѣжно трѣбва да мине.

„Който има невестата, женихъ е.“ Една сватба има на свѣта, и малцина сж поканени на нея, защото не вѣрватъ. Ще дойде великиятъ день, когато всички хора ще бждатъ поканени на голѣмо угощение. За този день Христосъ е казалъ: „Идете, повикайте ги да напълнятъ стаята, да присѣтствуватъ на угощението!“ Тогава майката ще приближи до леглото на детето си и ще каже: Ставай скоро, че слънцето ще изгрѣе! За онѣзи, които мъчно се събуждатъ, които дълбоко спятъ, има единъ смѣшенъ анекдотъ.

Ще ви приведа този анекдотъ да се посмѣете. Единъ американецъ милионеръ обичалъ да си поспива повечко, пъкъ и дълбоко спѣлъ, та често закъснѣвалъ и си създавалъ голѣми неприятности. Като си лѣгалъ вечеръ, казвалъ на слугата си да го събуди, да не закъснѣе за работа. Сутринъта слугата влизалъ внимателно въ стаята на господаря си и започвалъ да го събужда. Ядосанъ на слугата си, че го безпокои, той ставалъ набързо отъ леглото си, набивалъ го добре, изпжждалъ го вѣнъ и отново лѣгалъ да спи. Такъвъ билъ обичаятъ му, но затова и слугитѣ често се смѣ- няли. Най-после дошълъ единъ едъръ, снаженъ, смѣлъ слуга, който внушавалъ респектъ дори и на господаря си. Единъ день господарьтъ му казалъ: Слушай, ще ти плащамъ месечно по сто долари, но ако можешъ всѣка сутринъ да ме събуждашъ на време, за всѣко събуждане ще ти давамъ още сто долари. Ако не успѣешъ да ме събудишъ, ти ще ми дадешъ тази сума. Приемашъ ли това усло- вие? — Приемамъ. На сутринъта слугата влѣзалъ въ стаята на господаря си и започналъ да го събужда. Господарьтъ скочилъ отъ леглото си, ударилъ една плесница на слугата, и по обичая си, легналъ отново да спи. Обаче, слугата ка- залъ: Тѣй ли, ще ме изнудвашъ мене? Той се хвърлил